

ISSN 2227-2844

ВІСНИК

**ЛУГАНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

№ 1 (324) БЕРЕЗЕНЬ

2019

ВІСНИК

ЛУГАНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

№ 1 (324) березень 2019

Частина II

Засновано в лютому 1997 року
Свідоцтво про реєстрацію:
серія КВ № 14441-3412ПР,
видане Міністерством юстиції України 14.08.2008 р.

Збірник наукових праць внесено до переліку
наукових фахових видань України
(педагогічні науки)
Наказ Міністерства освіти і науки України № 793 від 04.07.2014 р.

Журнал включено до переліку видань реферативної бази даних
«Україніка наукова» (угода про інформаційну співпрацю
№ 30-05 від 30.03.2005 р.)

Рекомендовано до друку на засіданні вченої ради
Луганського національного університету імені Тараса Шевченка
(протокол № 9 від 29 березня 2019 року)

Виходить чотири рази на рік

Засновник і видавець –
Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор –
доктор педагогічних наук, професор **Курило В. С.**
Заступник головного редактора –
доктор педагогічних наук, професор **Савченко С. В.**
Випускаючі редактори –
доктор педагогічних наук, професор **Караман О. Л.**,
доктор історичних наук, професор **Набока О. В.**,
доктор педагогічних наук, професор **Шехавцова С. О.**

Редакційна колегія серії «Педагогічні науки»:

Головний редактор –
Караман О. Л., доктор педагогічних наук, професор
Відповідальний секретар –
Юрків Я. І., кандидат педагогічних наук, доцент

Члени редакційної колегії:
доктор педагогічних наук, доцент **Бабіч В. І.**,
доктор педагогічних наук, професор **Ваховський Л. Ц.**,
доктор педагогічних наук (Республіка Польща) **Лукашевіч-Велеба Й.**,
кандидат педагогічних наук, доцент (Республіка Білорусь) **Іванчикова С. Б.**,
доктор педагогічних наук, професор **Лобода С. М.**,
доктор педагогічних наук, професор **Прошкін В. В.**,
доктор педагогічних наук, професор **Харченко С. Я.**,
доктор педагогічних наук, професор **Хриков Є. М.**

Редакційні вимоги до технічного оформлення статей

Редакція «Вісника» приймає статті обсягом 5 – 7 сторінок через 1 інтервал, повністю підготовлених до друку. Статті подаються надрукованими на папері в одному примірнику з додатком диска. Набір тексту здійснюється у форматі Microsoft Word (*.doc, *.rtf) шрифтом № 12 (Times New Roman) на папері формату А-4; усі поля (верхнє, нижнє, правє й лівє) – 3,8 см, верхній колонтитул – 1,25 см, нижній – 3,2 см.

У верхньому колонтитулі зазначається: Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка № ** (****), 2014.

Статті у «Віснику» повинні бути розміщені за рубриками. Інформація про УДК розташовується у верхньому лівому кутку без відступів (шрифт нежирний).

Через рядок від УДК в лівому верхньому кутку вказуються прізвище, ім'я по-батькові автора (повністю, шрифт жирний). На наступному рядку – учений ступінь, звання, посада, місце роботи; e-mail; ORCID ID (персональний код, який необхідно отримати, заповнивши анкету за посиланням: <https://orcid.org/register>).

Назва статті друкується через рядок великими літерами (шрифт жирний).

Зміст статті викладається за планом: постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями; аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання цієї проблеми та на які спирається автор; виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується ця стаття; формулювання цілей статті (постановка завдання); визначення методики дослідження (сукупність методів дослідження, їх основний зміст, характеристики і показники, які вони фіксують, та одиниці вимірювання); виклад основного матеріалу дослідження з певним обґрунтуванням отриманих наукових результатів; висновки з цього дослідження й перспективи подальших розвідок у цьому напрямку. Усі перелічені елементи повинні бути стисло представлєні в тексті, але графічно виділяти їх не треба.

Посилання на цитовані джерела в тексті оформлюються таким чином: у круглих дужках зазначається прізвище автора, та рік видання роботи (наприклад, Шумська, 2010). Якщо потрібно посплатися на декілька джерел, варто переплувати їх через крапку з комою (наприклад, Афанасьєва, 2016; Богданова & Саннікова, 2015; Моєє, 2006). Якщо використовуються цитати, статистика тощо, то слід вказати номер сторінки посилання (Афанасьєва, 2016, с. 46; Влієт, 2012, р. 24).

Бібліографія і при необхідності примітки подаються в кінці статті після заголовку „Список використаної літератури” (без двокрапки) у порядку цитування й оформлюються відповідно до ДСТУ 8302:2015. Бібліографічні джерела подаються підряд, без відокремлення абзацем; ім'я автора праці (або перше слово її назви) виділяється жирним шрифтом.

Для коректного індексування публікацій наукометричними системами після «Списку використаної літератури» необхідно навести References. Посилання в References мають бути оформлені латинською; для кирилических цитувань слід транслітерувати імена авторів та назви видань; останні також слід навести в англійському перекладі в [] з зазначенням мови оригіналу в дужках, наприклад, [in Russian], [in Ukrainian]. Назви періодичних видань слід наводити відповідно до офіційного латинського написання за номером реєстрації ISSN. В елементах опису не можна замінити латинські літери на кирилическі. Цитування в References мають бути оформлені за стандартом APA.

Статтю закінчують 3 анонси обсягом 1600-1800 знаків (українською, російською та англійською мовами) із зазначенням прізвища, ім'я та по-батькові автора, назви статті та ключовими словами (3-5 термінів).

Стаття повинна супроводжуватися рецензією провідного фахівця (доктора, професора).

На окремому аркуші подається довідка про автора (прізвище, ім'я, по-батькові; місце роботи, посада, звання, учений ступінь; адреса навчального закладу (повністю), домашня адреса; e-mail та номери телефонів (службовий, домашній, мобільний) трьома мовами (українською, російською та англійською).

УДК 378.046-021.68:373.3(477)

DOI: 10.12958/2227-2844-2019-1(324)-2-158-165

Ларіонова Наталія Борисівна,

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології
Луганського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти,
м. Северодонецьк, Україна.

natalari5925@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-6114-7554>

МОДЕЛЬ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО СУПРОВОДУ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО РОБОТИ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ ЗАКЛАДАМИ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Початок реформування загальної середньої освіти на засадах концепції «Нова українська школа» поставив у центр уваги педагогічної теорії та практики формування вмотивованого учителя, готового до інноваційних змін, які відповідають сучасним соціокультурним викликам.

Проблему формування професійної готовності вчителя початкових класів досліджують Н. Бібік, В. Вітюк, Н. Кічук, О. Кучерявий, О. Савченко, С. Сисоєва, Л. Хомич, Л. Хоружа та ін.

Сутності, змісту й напрямам науково-методичного супроводу професійного розвитку педагогів присвячені роботи Н. Бухлової, Л. Коновалової, Т. Сорочан та ін.

У той же час недостатньо розробленим залишається питання формування професійної готовності вчителів початкових класів у системі освіти дорослих. Особливо це стосується питання формування готовності даної категорії педагогічних працівників до роботи в умовах оновленої в контексті освітньої реформи початкової школи.

Мета роботи: розробити модель науково-методичного супроводу формування готовності вчителів початкових класів до роботи в умовах Нової української школи (далі – НУШ) закладами післядипломної педагогічної освіти (далі – ППО).

Розв'язання проблеми формування готовності вчителів початкових класів до роботи в умовах НУШ вимагає відповідних змін у системі ППО, й, перш за все, переходу від інтенсивної моделі підвищення кваліфікації, спрямованої на розширення знань, умінь і навичок педагога, до моделі екстенсивної, яка передбачає значне, якщо не кардинальне оновлення усіх складових професійної готовності, формування спеціальних компетентностей (інноваційної, інклюзивної тощо).

На нашу думку, основним інструментом такої зміни в діяльності закладів ППО є науково-методичний супровід, який Т. Сорочан, розуміє

як професійну взаємодію суб'єктів педагогічної діяльності щодо спільного опанування інновацій (Сорочан, 2012, с. 34). Визначальними основами науково-методичного супроводу, на думку дослідниці, є: демократичність – можливість урахування різних підходів, точок зору, колегіальність у прийнятті певного рішення; ситуація вибору – створення декількох варіантів програм, моделей діяльності, технологій, які забезпечують передумови для свідомого вибору; самореалізація – розкриття особистісного потенціалу кожного учасника педагогічного процесу; співтворчість – спільна діяльність суб'єктів, які прагнуть досягти нових кількісних і якісних результатів (Сорочан, 2012, с. 35).

Для обґрунтування моделі готовності вчителя початкових класів до роботи в умовах НУШ ми будемо спиратися на:

- концептуальні й нормативно-правові засади реформування загальної середньої освіти, складовою якої є початкова ланка (Концепція «Нова українська школа», 2016);
- розуміння педагогічної моделі як сукупності визначених елементів, між якими існує закономірний зв'язок чи взаємодія, та її сутнісні характеристики (Осадчий, 2016).

В якості структурних елементів моделі науково-методичного супроводу формування готовності учителів початкових класів до роботи в умовах НУШ ми визначаємо наступні компоненти:

- 1) цільовий;
- 2) методологічний;
- 3) організаційно-методичний;
- 4) процесуально-технологічний;
- 5) результативний.

Цільовим компонентом супроводу виступає готовність учителя початкових класів до роботи в НУШ в єдності трьох складових, зміст яких визначено нами у попередніх дослідженнях (Ларіонова, 2018).

Ми розуміємо готовність учителя початкових класів до роботи в умовах НУШ як складне інтегративне новоутворення особистості педагога, сутнісними характеристиками якого є спрямованість на інноваційний підхід до організації освітнього процесу, методична креативність, здатність до побудови індивідуальної траєкторії особистісно-професійного розвитку в контексті мети, завдань і змісту реформування загальної середньої освіти.

У структурі готовності вчителя початкових класів до роботи в умовах НУШ ми виділяємо ціннісно-сенсовий, операційний, рефлексивний компоненти.

Зміст виділених нами компонентів відповідає змісту основних складових реформування загальної середньої освіти, визначених на концептуальному й нормативно-правовому рівнях.

Змістом ціннісно-сенсового компоненту є: стійке переконання в об'єктивній необхідності реформування загальної середньої освіти на засадах Концепції НУШ; позитивно-ціннісне ставлення до НУШ як

моделі освіти, яка відповідає сучасним соціокультурним умовам, максимально гармонізує інтереси індивіда й суспільства, й виступає рушійною силою суспільного прогресу; прийняття змісту кожної складової реформування загальної середньої освіти як сенсу власної професійної діяльності; стійка позитивна настанова на активну участь у розбудові НУШ; усвідомлення об'єктивної необхідності зміни ролей учителя в освітньому процесі, самозмін на особистісному й професійному рівнях; усвідомлення залежності успішної розбудови НУШ, у тому числі, від власної особистісно-професійної позиції.

Зміст операційного компонента визначають здатності: ефективно реалізовувати діапазон нових ролей учителя (модератор, фасилітатор, тьютор тощо); проектувати інноваційне освітнє середовище в єдності предметної і соціальної складових; проектувати освітній процес на засадах інтегративного підходу на цільовому та функціональному рівнях; забезпечувати адаптацію освітнього процесу до індивідуальних потреб кожного учня відповідно до принципу «дитиноцентризму»; організовувати самостійну діяльність здобувачів освіти, переважно навчально-пошукового, дослідницького характеру; організовувати контроль якості освітнього процесу на основі активного використання формувального оцінювання; здатність забезпечувати проактивність усіх учасників освітнього процесу на засадах педагогіки партнерства; здатність до методичної креативності відповідно до контексту педагогічної ситуації.

Змістом рефлексивного компонента є здатність до професійного самовдосконалення, розвитку своїх творчих здібностей як суб'єкта інноваційних змін в системі освіти взагалі й у початковій освіті зокрема на основі співставлення особистісно-професійних досягнень і еталонних вимог до вмотивованого й компетентного вчителя НУШ.

Методологічний компонент науково-методичного супроводу формування готовності учителів початкових класів до роботи в умовах НУШ ми розуміємо як сукупність наукових підходів: особистісно-орієнтованого, системного, андрагогічного й синергетичного.

На засадах особистісно-орієнтованого підходу учитель початкових класів у системі науково-методичного супроводу виступає суб'єктом педагогічної взаємодії, чия суб'єктність як фахівця найбільш оптимально формується в діяльності, максимально наближеної до змісту й умов професійної педагогічної діяльності.

На основі системного підходу готовність учителів початкових класів до роботи в умовах НУШ розглядається як система, яка, у свою чергу, є підсистемою систем більш високого порядку – загальної професійної готовності й особистості, що зумовлює нерозривність процесу особистісно-професійного розвитку педагога і формування готовності до роботи в умовах НУШ.

Що стосується третього підходу, то ми погоджуємось із думкою Т. Сорочан, що «професійний розвиток педагогічних працівників

відбувається на андрагогічних засадах, тобто з урахуванням особливостей навчання дорослих. Провідним мотивом дорослої людини є прагнення розв'язувати важливі для неї професійні проблеми за допомогою набутих знань. Професійні запити педагогів стають дедалі різноманітнішими, оскільки посилюється тенденція введення інновацій в освітній процес (перехід до нового змісту та термінів навчання, до профільної старшої школи, незалежного оцінювання навчальних досягнень учнів тощо) (Сорочан, 2016, с. 26).

Синергетичний підхід дозволяє визначити проблему управління формуванням готовності учителів до роботи в умовах НУШ як організацію таких зовнішніх впливів, що оптимізують внутрішні процеси саморозвитку особистості, актуалізують і активізують її внутрішній потенціал, логічно впорядковують набуті в процесі підвищення кваліфікації якості в таку систему як готовність до роботи в умовах НУШ.

Організаційно-методичний компонент ми розуміємо як сукупність освітніх і навчальних планів, програм, науково-методичних, навчально-методичних посібників, тематик випускних робіт, методичних рекомендацій тощо, зміст яких відповідає змісту реформування загальної середньої освіти взагалі та її початкової ланки зокрема.

В якості процесуально-технологічного компоненту науково-методичного супроводу формування готовності учителів початкових класів до роботи в умовах НУШ ми визначаємо форми, технології й методи освіти дорослих з відповідним концепції НУШ змістовим наповненням.

При цьому процесуальний компонент повинен об'єднувати такі види освіти, зазначені в Законі України «Про освіту», як :

1. неформальна освіта – освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій;

2. інформальна освіта (самоосвіта) – освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям (Закон України «Про освіту», 2018).

Аналіз педагогічної літератури з питань організації освіти дорослих, у тому числі підготовки їх до інноваційної діяльності, дозволяє виділити в якості найбільш оптимальних такі форми, технології й методи як лекції нетрадиційних видів (лекція-діалог, лекція-дискусія, лекція-диспут, лекція-семінар), проекти професійного розвитку, тренінги, майстер-класи, семінари з елементами тренінгу, ділові ігри, дискусійний метод, групова й індивідуальна супервізія (Дубасенюк, 2011; Пометун,

2004; Пуцов & Набока, 2007; Софій, 2008; Акімова & Галузяк, 2017; Ягупов & Свистун, 2007).

Результативним компонентом науково-методичного супроводу є сформована готовність учителя початкових класів до роботи в умовах НУШ.

Таким чином, науково-методичний супровід формування готовності вчителів початкових класів до роботи в умовах НУШ закладами ППО – це системна взаємодія суб'єктів педагогічної діяльності щодо спільного опанування інновацій, які становлять зміст реформування початкової освіти, в єдності цільового, методологічного, організаційно-методичного, процесуально-технологічного й результативного компонентів.

Список використаної літератури

1. Сорочан Т. Співтворчість – одна з ознак технології науково-методичного супроводу. *Активізація творчого потенціалу учнівської молоді в контексті глобалізації освіти*: матеріали науково-практичної конференції (Луганськ, 30–31 жовтня 2012 р.). Луганськ: [б. в.], 2012. С. 34–40. **2. Концепція** «Нова українська школа». 2016. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainska-shkola-compressed.pdf> (дата звернення: 10.03.2019). **3. Осадчий І. Г.** Педагогічне моделювання: що важливо знати педагогу? *Народна освіта*. Київ: Київський обласний інститут післядипломної освіти педагогічних кадрів. 2016. Вип. 1. С. 60–68. **4. Ларіонова Н. Б.** Модель готовності вчителя початкових класів до роботи в умовах Нової української школи. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка*. Серія: Педагогічні науки. Старобільськ: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2018. № 8 (32). Листопад. Ч. I. С. 57–66. **5. Сорочан Т. М.** Методологія змін у системі післядипломної педагогічної освіти. *Педагогіка і психологія. Вісник Національної академії педагогічних наук України*. Київ: Педагогічна преса, 2016. № 4 (93). С. 24–31. **6. Закон України** «Про освіту». 2018. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 10.03.2019). **7. Дубасенюк О. А.** Професійна педагогічна освіта: компетентнісний підхід: монографія. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2011. 564 с. **8. Пометун О. І.** Теорія та практика послідовної реалізації компетентнісного підходу в досвіді зарубіжних країн. *Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи*. Київ, «К.І.С.», 2004. С. 15–25. **9. Професійний** розвиток педагогічних працівників: практична андрагогіка / за заг. ред. В. І. Пуцова, Л. Я. Набоки. Київ: [б. в.], 2007. 228 с. **10. Софій Н. З.** Підготовка педагогів до застосування інноваційних методів навчання. Київ: [б. в.], 2008. 58 с. **11. Акімова О., Галузяк В.** [та ін.]. Теоретико-методичні засади формування загальнопедагогічної компетентності сучасного вчителя в контексті становлення європейського простору вищої освіти:

монографія. Вінниця: ТОВ «Ніланд-ЛТД», 2017. 388 с. **12. Ягупов В. В.**, Свистун В. І. Компетентнісний підхід до підготовки фахівців у системі вищої освіти. *Наукові записки Національного університету «Києво-Могилянська академія»*. Серія: Педагогічні, психологічні науки та соціальна робота. Т. 71. Київ: Видавничий дім «КМ Академія», 2007. С. 3–8.

References

- 1. Sorochan, T.** (2012). Spivtvorchist – odna z oznak tekhnolohii naukovo-metodychnoho suprovodu [Co-creation is one of the hallmarks of technology of scientific and methodological support]. *Aktivizatsiia tvorchoho potentsialu uchnivskoi molodi v konteksti hlobalizatsii osvity: materialy naukovo-praktychnoi konferentsii* (Luhansk, 30-31 zhovtnia 2012 r.). Luhansk: [b. v.]. 34–40 [in Ukrainian].
- 2. Kontseptsiiia** «Nova ukrainska shkola» (2016) [Concept «New Ukrainian School»]. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainska-shkola-compressed.pdf> (data zvernennia: 10.03.2019) [in Ukrainian].
- 3. Osadchyi, I. H.** (2016). Pedahohichne modeliuвання: shcho vazhlyvo znaty pedahohu? [Pedagogical modeling: what is important to know a teacher?] *Narodna osvita*. Kyiv: Kyivskiy oblasnyi instytut pisliadyplomnoi osvity pedahohichnykh kadriv. 1. 60–68. [in Ukrainian].
- 4. Larionova, N. B.** (2018). Model hotovnosti vchytelia pochatkovykh klasiv do roboty v umovakh Novoi ukrainskoi shkoly [Model of readiness of the elementary school teacher for work in the conditions of the New Ukrainian school]. *Visnyk Luhanskoho Natsionalnoho Universytetu imeni Tarasa Shevchenka*. Serii: Pedahohichni nauky. Starobilsk: Vyd-vo DZ «LNU imeni Tarasa Shevchenka». 8 (32). Lystopad. Ch. I. 57–66. [in Ukrainian].
- 5. Sorochan, T. M.** (2016). Metodolohiia zmin u systemi pisliadyplomnoi pedahohichnoi osvity [Methodology of changes in the system of postgraduate pedagogical education]. *Pedahohika i psykholohiia. Visnyk Natsionalnoi Akademii Pedahohichnykh Nauk Ukrainy*. Kyiv: Pedahohichna presa. 4 (93). 24–31 [in Ukrainian].
- 6. Zakon** Ukrainy «Pro osvitu». (2018). [Law of Ukraine «On Education»]. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (data zvernennia: 10.03.2019) [in Ukrainian].
- 7. Dubaseniuk, O. A.** (2011). *Profesiina pedahohichna osvita: kompetentnisnyi pidkhid: monohrafiia* [Professional Pedagogical Education: Competency Approach]. Zhytomyr: Vyd-vo ZhDU im. I. Franka. [in Ukrainian].
- 8. Pometun, O. I.** (2004). Teoriia ta praktyka poslidovnoi realizatsii kompetentnisnoho pidkhodu v dosvidi zarubizhnykh krain [The theory and practice of consistent implementation of the competent approach in the experience of foreign countries]. *Kompetentnisnyi pidkhid u suchasni osviti: svitovyi dosvid ta ukrainski perspektyvy*. Kyiv, «K.I.S.». 15–25 [in Ukrainian].
- 9. Profesiyni** rozvytok pedahohichnykh pratsivnykiv: praktychna andrahohika [Professional development of pedagogical workers: practical andragogy] (2007). / za zah. red. V. I. Putsova, L. Ya. Naboky (2007). Kyiv: [b. v.]. [in Ukrainian].

10. Sofii, N. Z. (2008). Pidhotovka pedahohiv do zastosuvannia innovatsiinykh metodiv navchannia [Training of teachers to apply innovative teaching methods]. Kyiv: [b. v.]. [in Ukrainian].
11. Akimova, O., Haluziak, V. [ta in.]. (2017). Teoretyko-metodychni zasady formuvannia zahalnopedahohichnoi kompetentnosti suchasnoho vchytelia v konteksti stanovlennia yevropeiskoho prostoru vyshchoi osvity [Theoretical and methodical principles of formation of general pedagogical competence of modern teacher in the context of the formation of the European space of higher education]: Monohrafiia. Vinnytsia: TOV «Niland-LTD». [in Ukrainian].
12. Yahupov, V. V., Svystun, V. I. (2007). Kompetentnisnyi pidkhid do pidhotovky fakhivtsiv u systemi vyshchoi osvity [Competent approach to training specialists in the system of higher education]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Kyievo-Mohylianska akademiia»*. Seriia: Pedahohichni, psykholohichni nauky ta sotsialna robota. T. 71. Kyiv: Vydavnychiy dim «KM Akademiia». 3–8. [in Ukrainian].

Ларіонова Н. Б. Модель науково-методичного супроводу формування готовності вчителя початкових класів до роботи в умовах Нової української школи закладами післядипломної педагогічної освіти

У статті розкрито сутність і особливості науково-методичного супроводу професійного розвитку педагогів у системі післядипломної освіти. Представлено модель науково-методичного супроводу формування готовності вчителя початкових класів до роботи в умовах Нової української школи. Визначено структуру моделі в єдності цільового, методологічного, організаційно-методичного, процесуально-технологічного і результативного компонентів. Охарактеризовано зміст компонентів моделі відповідно до основних складових реформування загальної середньої освіти, визначених на концептуальному й нормативно-правовому рівнях.

Ключові слова: науково-методичний супровід, формування готовності вчителя початкових класів, Нова українська школа.

Ларионова Н. Б. Модель научно-методического сопровождения формирования готовности учителя начальных классов к работе в условиях Новой украинской школы учреждениями последиplomного педагогического образования

В статье раскрыты сущность и особенности научно-методического сопровождения профессионального развития педагогов в системе последиplomного образования. Представлена модель научно-методического сопровождения формирования готовности учителя начальных классов к работе в условиях Новой украинской школы. Определена структура модели в единстве целевого, методологического, организационно-методического, процессуально-технологического и результативного компонентов. Охарактеризовано содержание

компонентов модели соответственно основным составляющим реформирования общего среднего образования, определенным на концептуальном и нормативно-правовом уровнях.

Ключевые слова: научно-методическое сопровождение, формирование готовности учителя начальных классов, Новая украинская школа.

Larionova N. The Model of Scientific and Methodological Support for the Formation of the Readiness of the Elementary School Teacher to Work in the Conditions of The New Ukrainian School by Institutions of Postgraduate Pedagogical Education

In the article the essence and features of scientific and methodical support of professional development of teachers in the system of postgraduate education are revealed. A model of scientific and methodological support for the formation of the readiness of the elementary school teacher to work in the conditions of the New Ukrainian school is presented. The structure of the model in the unity of the target, methodological, organizational-methodical, process-technological and productive components is determined. The purpose of the model is the readiness of the teacher in the unity of the value-sense, operational and reflexive components. Methodological basis of the model are personal-oriented, systemic, andragogical and synergistic approaches. The content of components of the model is characterized in accordance with the main components of general secondary education reform, defined on the conceptual and normative levels. The model is developed on the basis of the extensive approach, which involves significant or radical updating of all components of professional readiness, the formation of special competencies (innovative, inclusive, etc.).

Key words: scientific and methodological support, formation of the readiness of the elementary school teacher, the New Ukrainian School.

Стаття надійшла до редакції 20.02.2019 р.

Прийнято до друку 29.03.2019 р.

Рецензент – д.п.н., проф. Караман О. Л.